

Sygn. akt IV U 2/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 czerwca 2018r. w S.

odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 września 2017 r. Nr (...)

w sprawie Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury pomostowej

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia 17 lutego 2018r.

Sygn. akt IV U 2/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.09.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy Z. K. przyznania prawa do emerytury pomostowej, albowiem w dacie złożenia wniosku nie spełnił przesłanek zawartych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 664 ze zm.), a mianowicie, nie wykazał 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych przed dniem 1.01.1999 r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i nie nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy. Zaliczono wnioskodawcy do tej kategorii zatrudnienia okres 14 lat, 8 miesięcy i 20 dni.

Od decyzji tej odwołanie złożył Z. K., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wnosił o zaliczenie zasadniczej służby wojskowej jako pracy w warunkach szczególnych okresu od 5.05.1977 r. do 12.04.1979 r. z uwagi na fakt, iż przed powołaniem do zasadniczej służby wojskowej wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza jak również ten sam rodzaj pracy wykonywał po odbyciu służby wojskowej. Ponadto domagał się zaliczenia do kategorii prac w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 21.12.1997 r. do 10.04.1998 r. wobec faktu, że w okresie tym oprócz podstawowych czynności monterów konstrukcji stalowych, wykonywał czynności zastępcy kierownika budowy w O..

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie przytaczając argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji. Ponadto, pozwany ZUS stwierdził, iż wnioskodawca po wydaniu zaskarżonej decyzji dołączył nowe dokumenty nieznanne organowi rentowemu i po ich analizie Zakład wydał nową decyzję w dniu 19.12.2017 r. na mocy której ponownie odmówił przyznania prawa do emerytury pomostowej z tym, iż zmianie uległ staż sumaryczny okresów składkowych i nieskładkowych do 41 lat, 2 miesięcy i 4 dni. Ponadto, okres zatrudnienia w warunkach szczególnych zwiększył się o 2 miesiące, jednakże nie osiągnął minimalnego progu 15 lat. W dalszym ciągu, zdaniem organu rentowego, ubezpieczony nie spełnił przesłanek do nabycia prawa do emerytury pomostowej.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony Z. K., urodzony (...), złożył w dniu 17.08.2017 r. wniosek do pozwanego ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Na podstawie przedłożonych dokumentów pozwany ZUS uznał za udowodnione na dzień złożenia wniosku okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 39 lat, 2 miesięcy i 16 dni, w tym 14 lat, 8 miesięcy i 20 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych w okresie od 1 października 1976 r., z kilkoma przerwami, do 31.12.2008 r. Ubezpieczony w dacie złożenia wniosku o to świadczenie pozostawał w stosunku pracy w (...) sp. z o. o. w W.. Pozwany organ rentowy decyzją z dnia 14.09.2017 r. odmówił przyznania prawa do emerytury pomostowej, gdyż Z. K. nie wykazał, zdaniem organu rentowego, co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych, a nadto nie rozwiązał stosunku pracy (k. 16 a. e.).

Ubezpieczony złożył odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zaliczenia okresu służby wojskowej do okresu pracy w warunkach szczególnych od 5.05.1977 r. do 12.04.1979 r., gdyż pracował jako spawacz zarówno przed powołaniem do służby wojskowej jak i po jej zakończeniu. Ponadto załączył świadectwa pracy w szczególnych warunkach z P. (...). Pozwany ZUS po analizie dodatkowych dokumentów wydał nową decyzję dotyczącą prawa do emerytury pomostowej w dniu 19.12.2017 r., na mocy której ponownie odmówił przyznania Z. K. prawa do emerytury pomostowej (k. 43 a. e.). W decyzji tej organ rentowy nie odniósł się do roszczenia ubezpieczonego o zaliczenie okresu służby wojskowej do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Przekazał odwołanie do Sądu celem jego rozpoznania.

W toku postępowania rozpoznawczego wnioskodawca przedłożył świadectwo pracy stwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z dniem 16.02.2018 r. (k. 11 a. s.). Na rozprawie ubezpieczony wnosił, aby oprócz okresu służby wojskowej zaliczyć do kategorii zatrudnienia w warunkach szczególnych okres zatrudnienia na stanowisku zastępcy kierownika za okres od 21.12.1997 r. do 10.04.1998 r. W okresie tym ubezpieczony jako pracownik P. (...) był oddelegowany na budowę hali produkcyjnej w O.. Tam jako monter konstrukcji stalowych wykonywał swoją pracę jako brygadzysta pracujący. Praca była wykonywana w pełnym wymiarze i trwała zwykle po 10 godzin dziennie. W okresie od wyżej wymienionej daty pracodawca powierzył mu czynności zastępcy kierownika. Związane to było z tym, iż kierownik budowy nadzorował w tym samym czasie więcej niż jedną budowę i nie zawsze mógł być obecny w miejscu, gdzie znajdował się ubezpieczony (zeznania ubezpieczonego k. 15v-16 i zeznania świadka W. N. k. 16v-17 a. s.). Czynności związane z pełnioną funkcją zajmowały ubezpieczonemu od 20 min. do 30 min. w trakcie dniówki roboczej. Polegały na przydzieleniu pracy poszczególnym pracownikom 20-osobowej brygady na początku dniówki roboczej, a także, w sytuacji dostaw materiałów, do przyjmowania ich. Czynności te wykonywał nie co dziennie, ponieważ kierownik budowy, którym był wówczas F. F., był obecny na terenie budowy. Tylko on miał uprawnienia do prowadzenia dokumentacji związanej z budową. Pozostały czas pracy w ramach dniówki roboczej Z. K. przeznaczal na pozostałe czynności związane z montażem konstrukcji na wysokości. Ten rodzaj pracy organ rentowy zaliczył jako pracę w warunkach szczególnych, gdyż przez większość swojego zatrudnienia była to jego podstawowa praca w tym przedsiębiorstwie przed 1999 r. jak i po tej dacie.

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie. Spełnił on bowiem wszystkie przesłanki do uzyskania emerytury pomostowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy, tj. od 17.02.2018 r. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż pozwany organ rentowy zarówno w zaskarżonej decyzji, jak i w kolejnej, nie odniósł się do okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej przez Z. K. od 5.05.1977 r. do 12.04.1979 r. W aktach osobowych znajduje się dokumentacja stwierdzająca, że przed powołaniem

do zasadniczej służby wojskowej ubezpieczony był zatrudniony jako pracownik w (...) w S. na stanowisku spawacza na wydziale W2. Po odbyciu służby wojskowej zgłosił się w dniu 25.04.1979 r. z powrotem do swojego pracodawcy na dotychczasowe stanowisko (akta osobowe cz. C- brak numeracji akt).

Zdaniem Sądu, okres ten powinien być zaliczony do okresu pracy w warunkach szczególnych. W świetle art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44 poz. 220 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w okresie odbywania przez ubezpieczonego służby wojskowej, czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby. Przepis ten pozostaje w związku z par. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 44 poz. 318 ze zm.). Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.10.2013 r. II UZP 6/13 potwierdza wcześniejszą wykładnię co do zaliczenia okresu służby wojskowej do okresu pracy w warunkach szczególnych. Bezsporne jest bowiem, iż praca spawacza należy do kategorii zatrudnienia w warunkach szczególnych i wymieniona jest w załączniku A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. Nr 8 poz. 43)- dział XIV poz. 12. Zatem po dodaniu okresu służby wojskowej do okresu pracy w warunkach szczególnych zaliczonej przez ZUS, łączny okres zatrudnienia w warunkach szczególnych wnioskodawcy wynosi prawie 17 lat.

Niezależnie od powyższego, Sąd przyjął, iż do przywołanej kategorii zatrudnienia należy zaliczyć sporny okres od 21.12.1997 r. do 10.04.1998 r., albowiem ubezpieczony wykonując pracę montera konstrukcji stalowych jako pracę podstawową sprawował dodatkowo czynności w ramach dozoru inżynieryjno-technicznego jako zastępca kierownika, stosownie do treści zapisu w załączniku A dział XIV poz. 24.

Reasumując, Sąd Okręgowy przyjął, że wnioskodawca spełnia przesłanki do nabycia prawa do emerytury pomostowej wymienione w art. 4 przywołanej ustawy.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc, orzeczono jak w sentencji.